

u okresného súdu v N. a preto je možné konať u okresného súdu v N. ako súdu mládeže hlavné pojednávanie proti mladistvému A. aj v neprítomnosti tohoto mladistvého previnilca, ovšem za šetrenia ustanovení zákona č. 8/1924 Sb. z. a n. a s podmienkou, že toto hlavné pojednávanie sa bude konať pred okresným sudcom Dr. P. ako sudcom mládeže.

Delegovanie okresného súdu v T. ako súdu mládeže nie je tedy potrebné a preto návrhu nebolo vyhovené.

Čís. 6273.

**Zločin podle § 93 tr. zák. je trestným činem trvajícím.
Trestná činnost tu trvá, dokud je omezena osobní svoboda oběti.**

Zločinu podle § 212 tr. zák. se dopouští i ten, kdo opomine překaziti i jen další páchaní zločinu podle § 93 tr. zák.

(Rozh. ze dne 17. října 1938, Zm I 855/38.)

Obžalovaný čeledín A., chtěje zameziti, aby se P., jenž mu byl jeho zaměstnavatelem svěřen k dohledu, nevzdálil od uložené mu práce, přivázal ho řetězem ke kůlu; tento stav omezení osobní svobody P-ovy trval několik hodin. Když se zaměstnavatel obžalovaného A., spoluobžalovaný B. vrátil domů a spatřil P-a přivázaného řetězem ke kůlu, nepodnikl nic, aby P-a vyprostil, ač si byl dobře vědom, že P-a uvázal jeho zaměstnanec spoluobžalovaný A. **N a l é z a c í s o u d** uznal obžalovaného A. vinným zločinem neoprávněného omezování osobní svobody podle § 93 tr. zák. a obžalovaného B. zločinem nadržování uvedenému zločinu podle § 212 tr. zák.

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného B. do rozsudku krajského soudu, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem podle § 212 tr. z.

Z d ů v o d ů:

Rozsudek netrpí zmatkem podle § 281 č. 9 a) tr. ř.

Podle rozsudkových zjištění obžalovaný A. uvázal P-a řetězem 4 m dlouhým ke kůlu (sloupu) tím způsobem, že omotal jeden konec řetězu kolem jeho zápěstí a připevnil řetěz k ruce P. zámkem, který uzamkl na klíč, kdežto druhý konec řetězu připevnil ke kůlu tak, že jej otočil okolo kůlu a připevnil jej drátem. Při takovém uvázání nelze připustiti, že překážka volnosti mohla býti kýmkoliv, nanejvýš P. samým **b e z e v š e h o** přemožena, zvláště když je rozsudkem zjištěno, že P. je člověk duševně méněcenný. Je bez významu, že se mu konečně přece podařilo vyprostiti se tím, že rohem vidlí uvolnil hřebík, jímž byl řetěz ke kůlu připevnen, vždyť právě z toho plyne, že překážka volnosti byla odstranitelná jen násilím. Podle toho, co uvedeno, nešlo snad jen o pouhé

ztěžování volného pohybu, nýbrž o takové omezení svobody, které se podle povahy a stupně kryje s pojmem skutečného věznění.

Neprávem má zmateční stížnost dále za to, že skutková podstata zločinu podle § 212 tr. z. je v souzeném případě vyloučena hledíc k tomu, že v době návratu obžalovaného B. z R., tedy v době, kdy viděl P-a již uvázaného, byl prý čin A. již skončen. Tu zmateční stížnost přehlíží, že skutková podstata zločinu podle § 93 tr. z. má povahu deliktu trvajících, jehož pojem vyhledává, aby bezprávný stav byl nejen způsoben, nýbrž i udržován. Trestný čin trvá tu, dokud jest osobní svoboda oběti omezena (Miříčka, Trestní právo hmotné, str. 108). Obžalovaný tedy opominul překaziti aspoň další páchání zločinu, což rovněž naplňuje skutkovou podstatu zločinu podle § 212 tr. z.

Rozsudek zevrubně odůvodňuje závěr, že stěžovatel nevyprostil P-a ze zlomyslnosti. Tím, že stěžovatel jen tvrdí, že opominul překaziti zločin z pouhé nedbalosti, aniž se snaží tento odchýlný názor nějak odůvodniti, neprovádí zmateční stížnost zmatek podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. ve smyslu předpisů § 285 tr. ř. a § 1, čís. 2 zák. čís. 3/1878 ř. z.

Čís. 6274.

Ide o prečin podľa § 400, odst. 1 tr. zák. a nie o púhy prestupok podľa § 71 tr. zák. prest., ak vinník vylákal od živnostenského spoločenstva nepravdivé vysvedčenie o učebnej dobe a potom použil tohto vysvedčenia ako dokladu k žiadosti o udelenie živnostenského oprávnenia.

(Rozh. zo dňa 18. októbra 1938, Zm IV 166/38.)

Na j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A., obžalovanému zo zločinu podľa § 400, odst. 2 tr. z., zmätočné sťažnosti obžalovaného a jeho obhájcu zčasti odmietol, zčasti zamietol.

Z d ô v o d o v:

Na dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. poukazuje zrejme tá námietka sťažovateľov, uplatnená nesprávne na základe dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., že nie je zistené, či v Maďarsku, kde bol čin spáchaný, nenastaly dotyčne živnostenských spoločenstiev také zmeny v zákonnej úprave, že by také svedectvo nemohlo byť považované za verejnú listinu. Sťažovatelia vytýkajú rozsudku vrchného súdu, že nezistil, aké predpisy v tom smere platia na mieste spáchaného činu, snažia sa tým dovodiť, že čin nebol v mieste jeho spáchania činom trestným. Ani tejto námietke sťažovateľov neľze priznať oprávnenia.

Podľa zistenia vrchného súdu obžalovaný ako československý štátny príslušník vylákal vysvedčenie nepravdivého obsahu v Maďarsku. Podľa § 8 tr. z. československý štátny príslušník, ktorý spáchal v cudzine zločin alebo prečin uvedený v tomto zákone, má byť podľa tohoto zá-